

kolikokrat storiti, kolikokrat kaj zelja odjemlješ in v ali ostalo vnovič potežiš. Na ta način se zelje gnji- obvaruje, razun tega pa še dobi nek posebno rjeten okus. Nepokvarjeno kadno zelje je jako zdrav- jed; ono čisti želodec ter posredno tudi kri. mur je kaj „v želodcu obležalo“, naj je kadnega lja iz njegov „Verpflegsmagazin“ bode kmalo zen.

Kako preženemo krtico? Ako zasledimo v sadu- sniku (ali tudi v vrtu) krtico, tedaj se moramo ne- doma potruditi, da jo uničimo, ker ta žival je ena hujših sovražnikov naših sadnih dreves kakor tudi aličnih vrtnih rastlin. Jako zanesljivo sredstvo za končevanje krtice (Scherr- oder Wühlmaus) je, da mememo košček sira (ali pa tudi košček navadnega rena), ga namažemo s fosforjevim testom ter de- mo v luknjo, katero je krtica napravila. (V vsako kpo so dene eden tak košček.) — Drugo sredstvo Vzeme se gomolj (koren) od selarja in naredi aj luknja, ki se mora nato od znotraj s fosforom mazati in potem s izrezanim kosom spet dobro po- ti. Tako pripravljeni gomolji se potem denejo v ičine lukne (in sicer jako previdno.) — Tretje edstvo: Vzemejo ze približno ped dolgi kosi moč- rženih stebel (od ržene slame), namažejo s fos- rom ter po dva in dva taka koščeka položita poleg n drugzega (nekoliko narazen) v krtičino lukno. tica ki gre črez ta stebila, si dlako s fosforom po- ie in v svrhu snaženja se začne lizati, pri čemur dobi v se strup, ki jo v kratkem umori. — S- rom pa moramo jako previdno ravnati, ker je l strup. Priporočljivo je, ako oblečemo pri zgoraj novanih opravkih rokavice, da se obvarujemo za- pljenja ob enem pa tudi zabranimo, da nas krtica navoha.

Smešnice.

Tujec pred farovžem: „Za božjo voljo, kaj pa vendar godi v tej hiši! Kaj pa je vendar vzrok in strašanskemu špektaklu, vpitju in psovanju?imate tu notri kakega blaznega človeka zapr-?“ — Domačin: „Kaj pa še; to so le naš faj- ser, ki se pripravljajo za nedeljsko pridigo.“

Narednik ali feldvebel je vojaške novince po- eval o pajdaštvu. Razlagal jim je, kako mora rnem kakor tudi v vojskinem času vsak vojak emu tovarišu postrežljiv in uslužen biti, kako ga mora v vsem podpirati ter ga prestopka zo- službene določbe varovati. Ko je že mislil, da njegov nauk vsi dobro razumeli in zapopadli, prašal nekega rekruta: „No, Korparič, kaj bi vi storili v slučaju, da bi bili Vi popoldne e prosti, Vaš tovariš Jurčič pa bi moral hitro enaži (obedu) na stražo iti, pa še nima svojega a osnaženega? Mislite si, da se menaža ravno- deli!“ Korparič si nekoliko pomisli, nato pa

se po vojaški odreže: „Gospod feldvebel, jaz bi v takem slučaju Jurčičevo menažo pojedel, da bi on zamogel medtem svoje reči osnažiti.“

Katchet vpraša šolarja: „Povej mi, kako pa pravimo zavrženim angeljem?“ Šolar v naglici odgo- vori: „Hudobni d u h o v n i k i.“ (Se je resnično pri- petilo l. 1893. v nekejši šoli dravske doline).

Pisma uredništva.

Dopisnik s Koblja: Rokopisov mi nikomur ne vračamo.

Dopisniku iz št. Lovrenca nad Mariborom: Veseli nas, da so št. Lovrenčani, kakor nam poročate, z novim g. fajmoštrom prav zadovoljni, kar Vam tudi radi verjamemo, saj je bil dotični gospod tudi na svojem prejšnjem mestu tukaj v Ptujju jako čislán in priljubljen. Pozdrav!

Poročevalcu iz št. Janža na Dr. p.: To smo tudi mi takoj vedeli, da Vaš častitljivi gospod fajmošter kaplana neče zagovarjati ker si to nikakor ne zasluži. Da je Vam č. g. fajmošter sam iz prižnice povedal, da se noče vlikati v kaplanove zadeve, to kaže njegovo nepristranost in pravičnost, kaže ga kot pravega katoliškega duhovnika stare korenine, kakoršni hvala Bogu še niso popolnoma izumrli.

Vrlim Korošcem: Prosimo Vas odpuščanja, da tokrat ne prinesemo novic »Iz Koroškega«! Zato pa prihodnjič več! Iskren pozdrav!

Večim dopisnikom: Zaradi pomanjkanja prostora tokrat nemogoče, toraj brez zamere!

Poslano.

Pri volitvah iz četrte kurije, koje volilci so ve- činoma ljudje iz delavnega ljudstva, izvoljen je bil gospod dvorni svétnik dr. M. Ploj na Dunaju. Ne- kateri slovenski časniki pisali so o meni jako sra- motljive laži in še zdaj po volitvah ne morejo k sapi priti ter me sovražijo, akoravno nisem nikomur škodo- val in tudi ne bom. Posamezni slovenski „Rusi“ se tako napenjajo v Gornje Radgoni, da se jim hoče pamet zmešati, in to samo zaradi tega, da sem dvor- nemu svétniku nekakih 5 tisoč glasov odvzel. Toda, ne jokajte se, saj sem ostal v manjšini! Pripoved pa je ta-le:

Zavednih ljudi je na svetu primeroma zmiraj malo in norcev še dolgo časa ne bode zmanjkalo. Hvala pa gre našemu okraju, kjer se vidi, da živi v njem mnogo naprednih ljudi, ki luč bolj lju bi- jo kakor temo.

„Slov. Gospodar“ je naznanil o vseh okrajih, koliko je v enem ali drugem ta ali uni kandidat do- bil glasov, samo o gornjeradgonskem in ptujskem jako „modro“ molči, ker se je dotičnikom število v tema okrajema za mene oddanih glasov preveliko zdelo. Imeli so namreč tudi v tema okrajema najetih celo armado lovcev, ki so slokutili od hrama do hra- ma, od hoče do koče, ter prosili in silili, ja nikar Vračko-ta temuč Ploja voliti. Malo število so jih v našem okraju preslepili. Še celo naš polički Hanzek